

НАРОДЕН ТЕАТЪР "И В А Н В А З О В"

П Р О Т О К О Л

от

ЗАСЕДАНИЕТО НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ,
СЪСТОЯЛО СЕ НА 20.XI.1990г.

С О Ф И Я

Днес, 20.XI.1990 година се състоя заседание на Дирекционния съвет при Народен театър "Иван Вазов". Присъствуваха:

ВАСИЛ СТЕФАНОВ - Директор и Художествен ръководител,

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ - Зам.директор,

инж.ЛЮДМИЛ ПЪРВАНОВ - Зам.директор по ТВ,

АНТОАНЕТА ВОЙНИКОВА - Зав.лит.бюро,

АСЕН ШОПОВ - Режисьор,

СТЕФАН КАШАВЕЛОВ - Главен счетоводител.

По уважителни причини отсъства АТАНАС ВЕЛЯНОВ - Художник-проектант, който е в Париж.

Васил Стефанов: Откривам днешното заседание. Нямаме никакъв специален дневен ред, поради което мисля, че ще привършим бързо. Точка I. - Кирил Воденичаров да направи информация за посещаемостта през изминалата и настоящата седмица. Точка II-ра - Някои обстоятелства по съществувачи технически несвършенства на отделни постановки. Точка III-та - Разни.

Давам думата на Кирил Воденичаров.

Кирил Воденичаров: (дава сведение за посещаемостта вечер по вечер за периода 13-24 ноември т.г.) От изнесените данни се вижда, че за "Емигранти" и "Черна комедия" все още има търсене и нещата могат да се подобрят, то за "Бесове" няма никакъв интерес. При това положение на измъчване не виждам перспектива за тази постановка.

Васил Стефанов: Въпросът е има ли някой, който вижда перспектива.

Кирил Воденичаров: Според Енчо Халачев артистите не вярват в успеха на "Пред залез слънце". Той самият предлага Дирекционният съвет да помисли за нейното сваляне от репертоара. До този момент има 46 места продадени по организационен път и 25 - на каса, но това са случайни хора, дошли да гледат "нещо" в Народния театър.

На миналото заседание на Дирекционния съвет бе взето решение за свалянето на "Дамски банкет в ловната зала". Окончателно ли е това решение?

Антоанета Войникова: Какъв е порядъкът, при решение дадена постановка да падне, до колко време се пази нейният декор? Задавам този въпрос, тъй като художниците се интересуват кога ще им бъде дадена възможност да използват някои художествени елементи от декор на току-що свалени пиеси.

Кирил Воденичаров: Практиката е такава: от комисия се съставя протокол, с който декора се бракува и се освобождава.

Асен Шопов: Нещата се свеждат до това – след като се вземе решение дадена постановка да се свали от репертоара и се направи протокол за бракуване на декора, той трябва да се прехвърли на главния художник, който да прецени кое може да се използва, за да се запази и кое може да се унищожи.

Васил Стефанов: Смесват се два въпроса. Първият е предложението на Воденичаров – на базата на наблюдения за посещаемостта Дирекционният съвет да вземе решение за сваляне на две постановки от репертоара на театъра. Това са "Бесове" и "Пред залез слънце". В "Бесове" има участие на известни и добри артисти, но няма зрителски интерес. Към "Пред залез слънце" интересът е малък и се поставя въпросът дали да се положат усилия за запазването ѝ. Вторият въпрос е въпросът по бракуването на декора. Лично аз смятам, че всички спектакли които се изваждат от репертоара на театъра, трябва да фигурират в заповед за бракуване. Но тази заповед не бива веднага да се прилага за унищожаване на декора, а той да отиде в склад, от където всеки художник може да използва това, което му е необходимо за нова постановка. Затова нека направим разграничение – ако "Бесове" и "Пред залез слънце" се извадят от репертоара и се пусне заповед за бракуване, то-

зи декор се бракува, но не се унищожава и може да се предостави за втора употреба.

Кирил Воденичаров: При това положение той е ничий, не се вди на никого, много лесно може да се разкомплектова и материалът да изчезне.

Васил Стефанов: Значи трябва да се помисли за предотвратяване на неговата безстопанственост и възможност за разграбване.

Кирил Воденичаров: Трябва да се заприходи и да се води на някого, за да не е ничий и да се стопанисва.

Васил Стефанов: В такъв случай да се подготви заповед с такъв текст, от който да личи, че този материал е изгубил качеството си на декор, но не и на материал, който е безстопанствен.

Асен Шопов: Декор, който ще може да се използва като готов декор. Да се бракува, но не да се разваля, за да се използва като материал, а да се бракува и да се използва като готова конструкция. Не да се получи така, че декорът се разваля, за да се превърне в материал, от който ще се изработи същия декор.

По другия въпрос — постъпи информация по канала, по който постъпи. По въпроса за сваляне на това или онова заглавие попадаме под въздействие на посещаемостта и зрителския интерес. Тогава се явява идеята за падане на тежките постановки. Общата убеденост е, че трябва да се свалят заглавия. Болезнено е отношението към падане на постановки, както от страна на режисьора, така и от страна на актьорите. Затова този въпрос трябва да бъде огледан внимателно.

Васил Стефанов: Дирекционният съвет като институция има право да взема решение по този въпрос, но по отношение на художествената страна решение трябва да вземе друга институция, която има художествен профил. Не можем да не си даваме сметка, че трябва да се взема мнението и на създателите на пиесата. Ние тук вземаме та-

ка нареченото управленческо решение, ръководени от зрителския интерес и желанието на публиката да гледа съответната постановка. Правилно е да вземаме мнението на Режисьорския съвет. Още през месец юни аз гледах скептично на някои спектакли, тъй като те са замислени в едно време, създадени са през друго, а се играят през трето. Болезнено е, че с падането на дадена постановка, например "Бесове", силният актьорски състав, участващ в нея, изгубва реализирането си. С падането на тези пиеси полка-лека обезкървяваме сцената, отстраняваме големите артисти. Лично за мен голяма болка е, че на нашата сцена много обеднява актьорската палитра. Някои от тях са разчитали да се проявят в "Бесове", в "Дамски банкет в ловната зала" и др. Това ни задължава да намерим начин да ги обезщети да намерим начин за тяхното реализиране. Мъжката част от трупата не може да се оплаче от ангажираност, но дамският състав е много ошетен в това отношение - те просто не са ангажирани. Днес имах разговор с Галина Асенова във връзка с едно нейно нарушение. В разговора, при който доста неща ми се изясниха, стигнах до извода, че действа неангажираността ~~никога~~ демобилизиращо на актьора, не поддържа неговото творческо състояние, той се включва в халтури и др.т. не толкова заради парите, колкото просто така - да върши нещо. Въпросът за заетостта е много деликатен. Има обективни трудности - не е толкова лесно да се намери работа за всички. Кое да се спасява по-напред - актьора ли (да му се осигури работа) или театъра (да се свалят от репертоара нетърсените и негледани постановки)?

По отношение бракуването на декора - приемам мнението на Асен Шопов, че тези конструкции би могло да се използват в готова форма, не да се разрушават и т.н., а да се пазят в готова форма. Не знам дали имаме възможност да съхраняваме в този вид конструкциите - доста са обемисти. Много моля заместник-директорите и глав-

ният счетоводител да подготвят заповед с текст, който да включи тези съображения – материалът да не се нахълца на части така, че да бъде лесно преносим. Тук има организирана група от крадци и това да се има предвид.

Асен Шопов: Лекомислено е елементите, които могат да се използват повторно и за чието изработване е положен толкова труд да се превърнат в отпадъци.

Васил Стефанов: Ако е възможно да се бракува така, че да не се унищожава.

Кирил Воденичаров: Може – меката част се бракува, а металната да се води на склад.

Васил Стефанов: Достатъчно по този въпрос. Преминавам на следващ. Искам, така да се каже, съвет от Съвета. В петък имаше въстановителна репетиция на пиесата "На четири уши" – трябваше да се възстанови участието на Албена Чакърва в постановката. Бях поканил Антоанета Войникова и Константин Илиев да присъствуват. Репетицията беше обявена за 17 ч., започна в 17,30 след ред недоразумения и премина при едно разстроено устройство за осветление, което до края не можа да се оправи, въпреки че дойде специалист. Въпросът ми е: "Трябва ли да се стигне до една подобна репетиция, за да се установи, че тази електроника е разстроена и започва да прави каквото си иска? Кой носи отговорност за тази техника? Кой трябва да има грижата своевременно да види, че тази техника отказва, да сигнализира и своевременно да се предприеме, каквото е необходимо.

През миналата седмица имах два такива подобни случая. Единият – прожекционният апарат не може да покрие екрана и трябваше да се донесе и вторият прожекционен апарат. Хората, които трябваше да направят това си намериха основание да отложат за следва-

ция ден и не знам дали е станало и до днес. Извинението бе: "Ничо не знаем, не е вписано в програмата." Самият Петър Димитров - ръководителят ми отговори: "Аз не знаех ще има ли представление." Това значи ли, че ние плащаме на хора, които не знаят какво трябва да работят и за какво отговарят, за какво носят отговорност?

И друго - в спектакъла има четири квадратни плоскости, които са покрити с прозрачна повърхност, за да може да се осветяват отвътре. Покривната материя се е напукала, защото върху плоскостите се стъпва, там се танцува, сяда и т.н. Артистите ми се оплакаха, че пукнатините ги заципват като седат, а може и да ги порежат. Освен това пукнатините затрудняват и по-точно правят невъзможно осветяването на плоскостите, защото може да се получи късо съединение. Въпросът ми е: "От момента, в който се пусне премиерата никой ли няма грижата за поддържане на декора в неговата първоначална форма?" Сигурен съм, че има човек, на когото се плаща за това. Кажете ми кой е той, за да го извикам и се разберам. Нещо трябва да направим! Кажете ми кой е човека, когото да извикам, за да предприеме нещо! Работниците говореха с такъв тон на безпомощност и се изясни, че са се обръщали към различни хора, но те не са предприели нищо. Кажете ми две имена, към които да се обърна и те да ми дадат обяснение на цялата ситуация.

Асен Шопов: Ще се опитам да кажа нещо. Две имена не могат да се посочат и нещата съвсем не се свеждат до две имена. Вие сте станал свидетел на онова, което отдавна сте видял отвън - че Народният театър ерозира. Влизайки вътре се сблъсквате с това, че състоянието на театъра е разпадащо се и състояние на самотек. Сблъсквал съм се с реалността, което ми дава основание да направя оценка, че ако не влезем в крак ще се дойде до момента, в който трябва да затворим вратите. За Народния театър ситуацията с прожекционния апарат е безпрецедентна. Служба "Осветление" с ръководителя си,

дирекция "Техническа" или дирекция "Художествена" – значи цяла редица хора не вършат определен вид дейност. В един момент някой ще бъде изненадан и изправен до стената. Осветителят трябва да сигнализира, че това и това не е в ред. Осветител – ръководител – техническа дирекция и кръгът се затваря. Затова нещата не се свеждат до две имена. Преди 10 ноември бяхме вътре в себе си, нямам предвид политическия момент, но мина времето, когато можехме организирано да водим публиката. Сега трябва да измислим такъв вид храна, която да привлича зрители. Какви две имена – не са само две!

Васил Стефанов: Откакто навлязох през есента вътре в нещата, ме поразява чиновническият дух, който витае в театъра. Цялата тази случка, която ви разказах е една долнопробна чиновническа история! Той(работникът) не си е свършил работата и съвсем не го интересува, че театърът си отива. Много малко от работещите тук обичат театъра и много малко се интересуват от това, че той трябва да се спаси, а още повече когато е засегнат такъв хубав спектакъл! Той(раб.) казва, че се е оплакал и не тръгва да търси решение и изход. Или в първия случай – никой не се нае да отиде и да извади необходимия прожекционен апарат, защото не било вписано в програмата, че трябва да се използват два прожектора! Това е чисто чиновническо – станало 12 часа, той затваря гишето и нищо не го интересува!

И все пак, Първанов, няма ли двама или трима човека, на които да кажа тези неща?

инж.Людмил Първанов: Те тогава прикриваха осветителя, който е закъснял. Това, за което говорихте са осветителни тела. Всеки един ръководител има право да изписва от склада материали за поддържането на осветителния реквизит. Аз ще извикам Людмил Панев – осветителя и ръководителя, за да си напишат обяснението. Една друга служба, която ни е подготвила капан е звукооформлението. При осветителите – ако осветителният пулт се повреди, той може да бъде за-

местен категорично с ръчния пулт.

Васил Стефанов: Първанов, искам в мое присъствие да изслушате тези хора. Искам да Ви кажа, че наказания ще има или е необходимо едно по-драстично прочистване на техническия състав. Мисля, че е по-добре да се мъчим с по-малко хора, отколкото да се мъчим с много хора.

инж. Людмил Първанов: Най-вече са виновни ръководителите. Много от тях са назначени преди време и са протезирани.

Асен Шопов: Мисля, че има опасност да запалим театъра. Според мен трябва да се гледа изпълнението на програмата. Когато се разговаря с хората, мисля че трябва да се включи и лицето, което не е вписало това в програмата. Много често се казва: "Утре ще направите еди какво си." До вчера това е било достатъчно, но от днес не е. Всичко трябва да е включено в програмата. Работникът протестира против хаоса, той иска всичко да е включено в програмата и предварително да знае какво се иска от него, за да се подготви. Ако няма тази дисциплина и порядък не може да се получи добър резултат, а хаосът е готов. В прецизният Запад всичко е планирано и дисциплинирано.

Васил Стефанов: Имаме ли още нещо по този въпрос?

Кирил Воденичаров: Даже и всичко да е написано, пак може да има неизпълнение, винаги възниква нещо непредвидено.

Васил Стефанов: Ужасно е това равнодушие! Той вижда, че нещо се е случило, но някой трябва да му нареди да го поправи. Учужват ме порядките в театъра, там където всеки може да замести всекиго. Тук обаче това не се прилага, всичко е така разграничено, че всеки казва: "Това не е моя работа, аз съм дотук." Той не се притеснява от ситуацията, а дори и от нашето присъствие.

Някой ако иска нещо да добави?

Кирил Воденичаров: Да запознаем Съвета с нашето посещение

и предложение.

Васил Стефанов: С г-н Воденичаров бяхме тези дни във Варна на гости на театър "Щурче". Договорили сме се в седмицата преди Коледа - 17-24 декември "Щурче" да гостува на нашия театър, като посрещнем разходите по нощуването и храната на артистите. Видяхме програмата, която ни предлагат. Перспективата е да има по две представления дневно - по едно утро и по едно следобедно в ранните часове. Последното представление ще бъде на 24.XII. Предлагам да имат и едно представление за възрастни.

Стратегическата идея е в този театър да влязат и деца. През празничните дни не едно и две семейства, не едно и две училища се чудят къде да заведат децата. Надяваме се, че ще имаме сполука с тази работа. Остава нашата служба "Реклама" да разгласи и да очакваме зрителите си. Същевременно театърът ще си играе вечер. Те ще играят утринно и ранно следобедно, а от 15,30 часа сцената ще бъде свободна за строеж за вечерното представление.

Асен Шопов: Имаме една невероятно голяма витрина в подлез за пред ЦУМ. Знае ли се или не? Ако не се използва за актуална реклама, то поне да се махнат старите материали на вече неиграещите с пиеси.

Антоанета Войникова: Добре. Ще направим каквото е необходимо. Не съм знаела за съществуването на тази витрина.

Васил Стефанов: Други въпроси?

Закривам заседанието. До следващия Дирекционен съвет във вторник, както винаги.

Благодаря Ви за присъствието!

София,
20.XI.1990 година

Протоколчик: 
/Н.Минкова/